

Súd: Krajský súd Žilina  
Spisová značka: 7Co/82/2022  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5622200776  
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2022  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková  
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5622200776.1

## Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Márie Kašíkovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a JUDr. Jany Kotrčovej, právnej veci navrhovateľky: JUDr. C. W. PhD., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. U. XX/X, L. M., právne zastúpená: ŠTELLMACHOVÁ & PARTNERS s.r.o., so sídlom M. Pišúta 936/16, Liptovský Mikuláš, IČO: 36 861 251, proti osobe, ktorej majú byť podľa návrhu uložené povinnosti a zákaz (odporcovi): M. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. U. XX/X, L. M., právne zastúpený: 1/ AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm s.r.o., so sídlom Kmeťova 26, 040 01 Košice, IČO: 47 237 406, 2/ JUDr. Ján Garaj, MBA, advokát, so sídlom I. X, O., o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 21C/12/2022-65 zo dňa 11. marca 2022, takto

### rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku I. **p o t v r d z u j e .**

Uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku II. a III. **m e n í** tak, že **u k l a d á** navrhovateľke v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia podať žalobu vo veci samej proti odporcovi o určenie, že k pozemku registra „C“ parc.č. 216/1, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 279 m<sup>2</sup> a parc.č. 216/10, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 433 m<sup>2</sup>, zapísané na liste vlastníctva č. XXXX, kat. úz., obec a okres L. M., ako aj na spevnenej ploche nachádzajúcej sa na týchto pozemkoch existuje vecné bremeno spočívajúce v práve prechodu peši, prejazdu motorovými vozidlami a parkovania dvoch motorových vozidiel v prospech vlastníka bytu č. X na X. poschodí v bytovom dome sup.č. X, postavenom na pozemku registra „C“ parc.č. 216/2 zapísaný na liste vlastníctva č. XXXX, kat. úz., obec a okres L. M. a skladu (garáže) postavenom na pozemku registra „C“ parc.č. 216/8, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 27 m<sup>2</sup>, zapísané na liste vlastníctva č. XXXX, kat. úz., obec a okres L. M..

Žiadna zo sporových strán **n e m á** právo na náhradu trov konania.

### o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil odporcovi povinnosť umožniť navrhovateľke bezplatne užívať pozemky registra „C“ parc.č. 216/1 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 279 m<sup>2</sup> a parc.č. 216/10 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 433 m<sup>2</sup>, zapísané na LV č. XXXX pre k.ú., obec a okres L. M., ako aj spevnenú plochu nachádzajúcu sa na týchto pozemkoch za účelom prechodu peši, prejazdu motorovými vozidlami a parkovania dvoch motorových vozidiel, ako aj povinnosť zdržať sa zásahov do práva navrhovateľky na prechod peši, prejazd motorovými vozidlami a parkovania dvoch motorových vozidiel na uvedených pozemkoch a spevnenej plochy a napokon zakázal odporcovi umiestniť zábranu na týchto pozemkoch a spevnenej ploche na týchto pozemkoch, ktorá by navrhovateľke znemožnila alebo sťažila toto právo prechodu peši, prejazdu motorovými vozidlami a parkovania dvoch motorových vozidiel. Poučil odporcu, že môže voči navrhovateľke ako žalovanej podať žalobu vo veci samej, ktorej predmetom konania sa bude týkať nároku odporcu na určenie, že tu právo navrhovateľky bezplatne užívať sporné pozemky, ako aj spevnenú plochu na týchto pozemkoch za účelom prechodu peši, prejazdu motorovými vozidlami a

parkovania dvoch motorových vozidiel, nie je, s tým, že právnym následkom úspešnosti tejto žaloby bude zrušenie tohto neodkladného opatrenia aj bez návrhu rozhodnutím súdu, ktorým sa takejto žalobe vo veci samej vyhovie. Dovtedy bude nariadené neodkladné opatrenie trvať, pretože obsahuje trvalú úpravu pomerov medzi navrhovateľkou a odporcom. Navrhovateľke priznal nárok na náhradu trov konania voči odporcovi v plnom rozsahu.

2. Z výpisu z listu vlastníctva č. XXXX, k.ú. L. M., obec L. M., okres L. M., vyhotoveného 02.03.2022 zistil, že navrhovateľka je výlučnou vlastníčkou bytu č. X, na X. poschodí bytového domu súp.č. XX, postavenom na pozemku registra „C“ parc.č. 216/2, k.ú. L. M., obec L. M., okres L. M., ako aj že jej patrí spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach tohto bytového domu, na príslušenstve a na pozemku v rozsahu 13844/99842. Z výpisu z listu vlastníctva č. XXXX k.ú. L. M., obec L. M., okres L. M., vyhotoveného 03.3.2022 vyplynulo, že navrhovateľka je výlučnou vlastníčkou pozemku registra „C“ parc.č. 216/8 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 27 m<sup>2</sup>, k.ú. L. M., ako aj stavby - skladu postavenej na tomto pozemku. Z výpisu z listu vlastníctva č. XXXX, k.ú. L. M., obec L. M., okres L. M., vyhotoveného 03.03.2022, bolo preukázané, že odporca je (okrem iného) výlučným vlastníkom pozemku registra „C“ parc.č. 216/1 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 279 m<sup>2</sup> a parc.č. 216/10 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 433 m<sup>2</sup>, a to na základe nadobúdacieho titulu - kúpnej zmluvy evidovanej v katastri nehnuteľností pod č. V 174/2008. Z grafického zobrazenia pozemkov a fotodokumentácie mal za osvedčený situačný opis prezentovaný navrhovateľkou v jej návrhu na nariadení neodkladného opatrenia a jeho doplnení.

3. Z e-mailovej komunikácie medzi odporcom a navrhovateľkou z 03.03.2022 zistil, že odporca odoslal 03.03.2022 navrhovateľke e-mailovú správu, v rámci ktorej ju vyzval, aby nevyužívala pozemky v jeho vlastníctve, na ktorých využívanie nemá jeho súhlas, čo ako výslovne uviedol tiež znamená, že nemá parkovať na týchto pozemkoch motorové vozidlá a bicykle, s námietkou, že k zákazu tohto využívania zo strany navrhovateľky dochádza opakovane a s upozornením, že ak sa to bude ešte opakovať, bude musieť pristúpiť k nevyhnutným opatreniam na ochranu svojho majetku, a to napr. namontovaním fyzickej zábrany, ktorá bude navrhovateľke a jej rodine otváraná len na základe ich dohody tak, aby bol zabezpečený prístup ku garáži navrhovateľky, avšak za náhradu nákladov, ktoré si bude voči navrhovateľke uplatňovať. Z e-mailovej komunikácii medzi odporcom a navrhovateľkou z 05.03.2022 odporca uviedol, že vzhľadom na to, že napriek jeho nesúhlasu naďalej parkuje na jeho pozemku, navrhovateľku opätovne a naposledy vyzýva, aby zabezpečila taký stav, aby nikto z obyvateľov navrhovateľkinho bytu neparkoval na jeho pozemku s tým, že ak do 10.03.2022 tam neprestanú parkovať, objedná a následne inštaluje zariadenie na reguláciu vstupu na svoj pozemok, resp. prijme iné opatrenia smerujúce k takémuto výsledku. Súčasne vyhlásil, že privíta návrhy zo strany navrhovateľky, ako a v ktorých časoch sa bude realizovať ich vstup na tieto pozemky za účelom prístupu ku skladu, t.j. nie na účely parkovania na uvedených parkovacích miestach. Na záver požiadal navrhovateľku o návrh výšky mesačného, resp. ročného poplatku za umiestnenie kontajnera na smeti (na týchto pozemkoch) s tým, že prenajímateľom bude táto osoba (ako fyzická osoba.)

4. Z kúpnej zmluvy uzatvorenej medzi predávajúcim (Ing. B. C.) a právnou predchodkyňou navrhovateľky (JUDr. M. W.) ako kupujúcou z 05.03.2007, vedenej na Okresnom úrade Liptovský Mikuláš, katastrálnom odbore pod č. V 757/2007 vyplynulo, že predmetom zmluvy bol byt č. X, na X. poschodí, v bytovom dome súp.č. XX, ako aj príslušný spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, príslušenstve a pozemku v rozsahu 13844/99842 (čl. III. 1. zmluvy), pričom tiež bolo dojednané (čl. IV. 3. zmluvy), že predávajúci formou občiansko-právneho záväzku prenecháva bezplatne v prospech vlastníka bytu č. X dve parkovacie miesta na pozemku registra „C“ parc.č. 216/1, a to na mieste ním určenom.

5. Navrhovateľka tak minimálne osvedčila potrebu neodkladnej úpravy pomerov medzi ňou a odporcom (podľa § 325 ods. 1 CSP), pretože z e-mailových správ odporcu (z 03.3.2022 a z 09.3.2022) vyplynulo, že sa v najbližšom čase chystá uskutočniť opatrenia, ktoré by znemožnili prístup navrhovateľky (a jej rodiny) na pozemky parc.č. 216/1 a parc.č. 216/10, a to predovšetkým za účelom parkovania motorových vozidiel navrhovateľky (a jej rodiny) na týchto pozemkoch, čím tak bolo možné dospieť k záveru, že zo strany odporcu možno dôvodne očakávať (obmedzenie) zásah do práv navrhovateľky (a jej rodiny) spojených s výkonom vlastníckeho práva navrhovateľky k bytu č. X v predmetnom bytovom dome a skladu na jeho vnútornom dvore, ktorému bolo potrebné týmto neodkladným opatrením zabrániť.

6. Rovnako bol osvedčený ďalší predpoklad pre nariadenie neodkladného opatrenia (nepriamo vyplývajúci z ustanovenia § 326 ods. 1 CSP), a to dôvodnosť a trvanie nároku (navrhovateľky) vo veci samej, keďže dospel k záveru, že navrhovateľka (a aj jej rodina) má právo užívať pozemky parc.č. 216/1 a parc.č. 216/10 na prechod peši, prejazd motorovými vozidlami a parkovanie 2 motorových vozidiel na základe právneho titulu „iné spoločné práva“ k (bytovému domu) príľahlým pozemkom podľa § 23 ods. 1 prvej vety Zákona o vlastníctve bytov a nebytových priestorov (ďalej len „ZoVB“), ktoré je právom zodpovedajúcim vecnému bremenu a ktorého rozsah (2 parkovacie miesta z celkovo 15 parkovacích miest) korešponduje rozsahu spoluvlastníckeho podielu navrhovateľky na spoločných častiach a zariadeniach bytového domu, príslušenstve a pozemku v rozsahu 13844/99842 (§ 23 ods. 1, druhá veta v spojení s § 23 ods. 5 ZoVB.) V tejto súvislosti poukázal na obdobný právny názor vyplývajúci z rozsudku Najvyššieho súdu SR sp.zn. 2Cdo 281/2005, podľa ktorého, ak vlastníak bytu nie je spoluvlastníkom zastavaného pozemku a príľahlého pozemku, tak v takom prípade je v súlade s § 23 ods. 1, prvou vetou zákona o vlastníctve bytov s vlastníctvom bytu spojené iné spoločné právo k zastavenému a príľahlému pozemku, ktorým je nepochybne právo zodpovedajúce vecnému bremenu podľa § 23 ods. 5 zákona č. 182/1993 Z.z., pričom toto právo zodpovedajúce vecnému bremenu sa zmluvou o prevode vlastníctva bytu neprevádza, ale podľa § 23 ods. 1 vo vzťahu k § 23 ods. 5 Zákona o vlastníctve bytov prechádza priamo na nadobúdateľa bytu, keďže ide o vecné bremeno pôsobiace in rem. Za príľahlý pozemok v zmysle § 23 ods. 1 ZoVB bolo pritom možné považovať aj uvedené pozemky parc.č. 216/1 a parc.č. 216/10 nachádzajúce sa vo vlastníctve odporcu, a to jednak vzhľadom na ich umiestnenie do vnútorného dvora v rámci bytového domu v tvare „U“, do ktorého majú jeho obyvatelia prístup len z centra mesta, z pešej zóny, za súčasnej okolnosti, že v blízkom okolí nemajú vlastníci, resp. nájomcovia tohto bytového domu inú možnosť parkovania a tiež vzhľadom na okolnosť dlhoročného využívania tohto pozemku navrhovateľkou, resp. jej právnou predchodkyňou pre účely parkovania dvoch motorových vozidiel a prístupu ku svojmu skladu (garáži) na týchto pozemkoch (čo je tiež v súlade s právnym názorom vyplývajúcim z uznesenia Ústavného súdu SR sp.zn. II.ÚS 649/2013).

7. Nakoľko neodkladným opatrením je možné dosiahnuť trvalú úpravu pomerov, pričom súčasne navrhovateľke neuložil povinnosť podať žalobu v určenej lehote, poučil odporcu o možnosti podania žaloby vo veci samej ako aj o právnych následkoch s tým spojených.

8. Keďže predmetným neodkladným opatrením je možné dosiahnuť trvalú úpravu pomerov, navrhovateľka mala úspech v konaní, o náhrade trov konania rozhodol s poukazom na § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP).

9. V zákonom stanovenej lehote proti uzneseniu podal odvolanie odporca, ktoré odôvodnil s poukazom na § 365 ods. 1 písm. d), f), h) CSP. Pokiaľ súd prvej inštancie vyhovel návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, v odôvodnení ani len neuvádza, akým spôsobom by malo byť obmedzené vlastnícke právo navrhovateľky a čomu by sa malo zabrániť. Nie je daná bezodkladnosť úpravy pomerov, nakoľko navrhovateľka nemá a nikdy nemala upravený právny vzťah k pozemkom, ktoré sú vo vlastníctve žalovaného. Nedošlo k žiadnym zmenám vo vlastníckych vzťahoch, ktoré by zasahovali do výkonu jej vlastníckeho práva a nedošlo k žiadnym obmedzeniam zo strany žalovaného, ani k hrozbe. Rovnakú pozíciu, ako má navrhovateľka, má aj vlastníčka bytu č. X. Súd ani len neuviedol, v ktorých častiach predmetných pozemkov má byť umožnené parkovanie, a ani akými motorovými vozidlami. Nevyhodnotil, že navrhovateľka môže parkovať v garáži (aj keď na LV je uvedené a označené ako sklad), že má prístup k nehnuteľnosti, že daný pozemok slúži aj iným, t.j. iným vlastníkom a nájomcom bytov a nebytových priestorov. Na danom pozemku parkujú oprávnené aj iní nájomcovia, vlastníci bytov a týmto neodkladným opatrením došlo k zásahu a porušeniu práv aj iných, nielen žalovaného. Súd nijako nevyhodnotil fakt, že žalobkyňa vlastní garáž na pozemku, ku ktorej žalovaný nijako nebráni v prístupe. Preto je ad absurdum záver súdu o povinnosti umožniť parkovanie na ďalších pozemkoch žalovaného len preto, že sa tak rozhodla navrhovateľka a pritom sama vlastní garáž na pozemku pri bytovom dome, kde jej žalovaný stále potvrdzuje jej právo prístupu cez jeho pozemok. Z uvedeného je zrejmé, že navrhovateľka má kde parkovať (vo svojej garáži) a zároveň odporca zabezpečuje navrhovateľku, že jej prístup ku skladu/garáži nebude znemožnený. Výslovne apeluje na neparkovanie na pozemku žalovaného, nie na prístup ku skladu. Súd neskúmal a ani sa nezaoberal inými možnosťami parkovania, ktoré navrhovateľka má a táto je zároveň vlastníčkou skladu/garáže, ktorá je v bezprostrednej blízkosti bytu. Iba to, že nie je iné parkovanie možné, aj keď je rovno niekoľko možností parkovania, nie je to dôvodom pre považovanie parc.č. 216/1 a 216/10 za nevyhnutne funkčne spojené s užívaním bytu. Poukázal i na iné možnosti parkovania navrhovateľky v blízkosti bývania. Navrhovateľka parkovaním na

pozemku žalovaného neproporcionálne zasahuje do jeho vlastníckeho práva a súd nesprávne posúdil skutkový aj právny stav. Navrhovateľka nadobudla byt č. X darovacou zmluvou V 519/2020 a jej právnym predchodcom bola JUDr. M. W., ktorá byt nadobudla od predávajúceho Ing. B. C. kúpnu zmluvou z 05.03.2007, pričom predmetom bol byt č. X spolu so spoločnými časťami domu, zariadeniami domu, príslušenstvom bytu tak, ako je uvedené v článku II predmetnej zmluvy, ako aj podiel na pozemku nachádzajúcom sa pod stavbou polyfunkčného bytového domu. Predmetom neboli spoluvlastnícke podiely k parc.č. 216/1 a č. 216/10, a teda nevzniklo žiadne iné právo k predmetným parcelám. Poukázal na čl. IV bod 3 a bod 4 kúpnej zmluvy zo 05.03.2007, pričom dojednané právo v týchto bodoch zmluvy bolo dojednané výlučne medzi zmluvnými stranami tejto zmluvy. Právna predchodkyňa navrhovateľky neuzavrela zmluvu o zriadení vecného bremena in rem, ale iba dohodu, pričom táto platí iba medzi zmluvnými stranami. Zmluvné strany mali a mohli uzavrieť zmluvu o zriadení vecného bremena, ale tak nespravili a vecné bremeno nebolo podané na vklad do katastra nehnuteľností. Prejav vôle oboch zmluvných strán je určitý a jasný - predať a kúpiť byt. Aj uvedené dojednania potvrdzujú, že parc.č. 216/1 nie je príľahlým pozemkom, keďže si zmluvné strany osobitne dojednávajú právo k nej. Touto úpravou sa potvrdzuje vedomosť strán, že nejde o príľahlé pozemky. Prejav vôle zmluvných strán je absolútne zrejмый, kedy predmetné pozemky neboli žiadnymi príľahlými pozemkami, ale mal sa ich právny stav prípadne upraviť v budúcnosti vecným bremenom, k čomu nikdy nedošlo. V zmluve zo dňa 08.04.2008 medzi M. C. (odporca v tomto konaní) a JUDr. M. W., ktorej predmetom bol prevod sklad/garáž, postavený na KN-C parc.č. 216/8, v zmysle článku III tejto zmluvy sa zriadilo formou občianskoprávného záväzku pre kupujúcu právo prechodu pešo a prejazdu motorovým vozidlom cez KN-C parc.č. 216/1 v rozsahu, resp. v budúcnosti vytvorenej prístupovej cesty po tomto pozemku k predmetu tejto zmluvy. Ani v tejto zmluve sa neriešilo parkovanie, iba prechod pešo a prejazd motorovým vozidlom, aj to iba cez parc.č. 216/1. Prejav zmluvných strán je určitý, jasný, a to previesť sklad/garáž a zároveň zriadiť zmluvné vecné bremeno spočívajúce v práve prejazdu a prechodu cez parc.č. 216/1 do garáže. V žiadnej zmluve si zmluvné strany nedohodli prejazd, ani prechod cez parc.č. 216/10 a táto parcela nikdy nebola dotknutá, ani jej využitie obmedzené, ani žiadna hrozba neexistuje. Navrhovateľka ani žiadnu podmienku pre vydanie neodkladného opatrenia neprekázala, ani pre pozemok KN-C parc.č. 216/10 a 216/1. Ak tento pozemok slúži aj iným, ktorí majú právo ho využívať a preto nemôže byť splnená dôvodnosť neodkladného opatrenia. Navrhovateľka poukázala na kúpnu zmluvu z 05.03.2007, ktorou bol nadobudnutý byt a v ktorej bolo dohodnuté užívanie parkovacích miest, prejazd a prechod je neplatné z dôvodu, že plnenie sa stalo nemožným. Nemožnosť plnenia je daná tým, že právna predchodkyňa navrhovateľky previedla byt na navrhovateľku a tým pádom zaniklo právo nadobúdateľa bytu a zároveň povinnosť prevádzajúceho, keďže išlo o zmluvný záväzok. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 33Cdo 2390/2000. Pokiaľ ide o článok IV bod 4 kúpnej zmluvy z 05.03.2007, tento nespĺňa náležitosti zmluvy o budúcej zmluve, teda nie je dohodnutá doba, v ktorej sa má uzavrieť budúca zmluva. Navyše, okolnosti sa zmenili do takej miery, že ani nie je možné požadovať plnenie, keďže došlo k prevodu bytu a vlastníčkou sa stala navrhovateľka. Pokiaľ súd prvej inštancie odôvodnil nariadenie neodkladného opatrenia z dôvodu, že navrhovateľka má právo užívať sporné pozemky na základe právneho titulu „inéno spoločného práva“ k (bytovému domu) príľahlým pozemkom podľa § 23 ods. 1 prvej vety ZoVB, ktoré je právom zodpovedajúcim vecnému bremeniu a ktorého rozsah korešponduje rozsahu spoluvlastníckeho podielu navrhovateľky na spoločných častiach a zariadeniach bytového domu, príslušenstve a pozemku, poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Nitre sp.zn. 8C/2/2020. Z uvedeného rozhodnutia vyplýva, že súd považoval sporný pozemok za príľahlý na základe toho, že v zmluvách o prevode vlastníckeho práva bolo uvedené výslovne, že sa prevádza aj pozemok, ktorý je príľahlým pozemkom k bytu. A contrario, ak neexistuje žiadny právny titul o tom, že pozemok je príľahlým, nie je príľahlý a nemôže sa naň aplikovať ustanovenie ZoVB. Len z dôvodu fakticity príľahlosti nejakého pozemku k bytovému domu je tento príľahlým, dôvodiac jeho užívaním vlastníckymi bytmi bez toho, aby akokoľvek osvedčil, na základe akej právnej skutočnosti sa pozemok stal príľahlým. V uvedenej veci je obzvlášť preukázané zo všetkých zmlúv, že predmetné pozemky nikdy neboli príľahlými v režime Zákona o vlastníctve bytov, ale ostávali vo vlastníctve žalovaného, čo priamo je deklarované vo všetkých zmluvách o prevode vlastníctva, ktoré sú predložené v tomto konaní. Konajúci súd si absolútne arbitrárne vysvetľuje fakt, že samotné užívanie nejakého pozemku vlastníckymi bytmi, ktorý polohou je príľahlým k bytovému domu, zakladá jeho právny režim príľahlého pozemku. Preto, ak aj žalobkyňa predkladá rozhodnutia súdov, žalovaný nepozná skutkový stav a právne skutočnosti, ktoré viedli k založeniu režimu príľahlého pozemku v zmysle ZoVB, ale ide len o vytrhnuté vety z rozhodnutia bez toho, aby bol zrejмый konkrétny skutkový a právny stav. Pozemky parc.č. 216/1 a 216/10 nie sú ako príľahlé pozemky uvedené v žiadnej zmluve. Ani zmluva o prevode bytu, ani o prevode skladu nedefinuje tieto pozemky ako príľahlé. To, že sa previedol podiel na pozemku, na ktorom

je postavený polyfunkčný bytový dom, je jasne uvedené, o žiadnych iných príľahlých pozemkoch sa neuvažuje, ani to z iných ustanovení zmlúv nevyplýva. To, že nejde o príľahlé pozemky, potvrdzuje aj konanie právneho predchodcu navrhovateľky a aj samotnej navrhovateľky. V uvedených zmluvách o prevode bytu a skladu si zmluvné strany upravujú právny vzťah k parc.č. 216/1. Ak by išlo o príľahlé pozemky, už v tomto čase by nebola potrebná žiadna úprava vzťahu, keď ako tvrdí navrhovateľka, „ide o príľahlý pozemok“. Súd neobjasnil, ako navrhovateľka osvedčila, že pozemok patrí k domu, teda na základe akej právnej skutočnosti má pozemok patriť vlastníkom bytov, ak všetky listinné dôkazy hovoria opak. Pri realizácii stavieb je absolútne bežným javom, že niektoré osoby si kúpia byty a ktokoľvek (aj kto nie je vlastníkom bytu) si môže kúpiť parkovacie miesta vo vnútrobloku a vlastníctvo k ceste zostane predávajúcemu, alebo sa prevedie na správcu parkoviška. Nie každý pozemok, ktorý je susediaci s domom, je automaticky príľahlým pozemkom. Ak by tomu tak bolo, nastala by absurdná situácia, kedy by za príľahlý pozemok musel byť považovaný aj pozemok KN-C parc.č. 6549/1, ktorý je vo vlastníctve Mesta Liptovský Mikuláš. Z prílohy, ktorú predložila navrhovateľka - určenie a popis spoločných častí - vyplýva len to, že s domom súvisí iba zastavaný pozemok parc.č. 216/2, pričom navrhovateľka je vlastníčkou podielu k tomuto pozemku. Príslušenstvom domu nie sú okolité susedné pozemky. Z uznesenia z 04.02.2022 vyplýva, že sa konala schôdza vlastníkov bytov a nebytových priestorov domu, na ktorej bola prítomná aj navrhovateľka a na tejto schôdzi sa neriešili príľahlé pozemky, pričom navrhovateľka má vedomosť o tom, že pozemky KN-C parc.č. 216/1 a 216/10 nie sú príľahlým pozemkom, ani príslušenstvom k bytu. V zmysle § 2 ods. 6 ZoVB je vymedzené striktné príslušenstvo, ktorým sú iba oplotené záhrady a stavby a oplotené nádvoria nachádzajúce sa na pozemku patriacom k domu (tzv. príľahlý pozemok), z citovaného ustanovenia vyplýva, že príľahlý pozemok môže byť výlučne len pod príslušenstvom domu a ak bytový dom nemá príslušenstvo, je nemysliteľné, aby existoval príľahlý pozemok. Príslušenstvo k domu sa musí nachádzať na pozemku patriacom k domu, to znamená na pozemku, na ktorom je postavený dom, a to parc.č. 216/2. Žalovaný sporné pozemky využíva pre vlastnú potrebu a sú aj predmetom nájmu. V bytovom dome sú byty a nebytové priestory, ktoré majú v nájme iní nájomníci a ktorí sporné pozemky užívajú na parkovanie, prejazd, prechod a nevyhnutnú obsluhu k bytu a nebytovým priestorom a vydaním neodkladného opatrenia nie je tak obmedzené iba vlastníctvom žalovaného, ale aj iné užívacie právo nájomcov, ktorí majú so žalovaným uzavreté riadne nájomné zmluvy, a to odplatne. Má za to, že neboli splnené procesnoprávne podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle § 326 CSP a rovnako neboli splnené ani hmotnoprávne podmienky, pretože navrhovateľka nadobudla byt a sklad/garáž bez príľahlého pozemku, bez vecného bremena k pozemku, iba s oprávnením prechodu a prejazdu cez parc.č. 216/1 a zároveň nejde o príľahlé pozemky, ani ich príslušenstvo. Práve naopak, neodkladným opatrením by došlo k vážnemu zásahu do vlastníckych práv žalovaného nad nevyhnutnú mieru, k porušeniu ústavných a zákonných práv vlastníka, ako aj všetkých ďalších užívateľov predmetných pozemkov, ktorí ho užívajú na základe záväzkových vzťahov so žalovaným. Navyše, súd umožnil navrhovateľke užívať pozemky žalovaného bezplatne, a to v ktorejkoľvek časti, bez akýchkoľvek povinností vyplývajúcich z tohto užívania. Z titulu vlastníctva mu vznikali a budú vznikať zo zákonných dôvodov náklady a povinnosti (daň z nehnuteľností, údržba a podobne). Prvostupňový súd tieto náklady a povinnosti ako vlastníkovi ponechal, však navrhovateľke priznal právo užívania bezplatne. Nemožno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov nariadením neodkladného opatrenia, keď neexistuje právny titul, na základe ktorého môže navrhovateľka využívať pozemky na parkovanie. Príľahlé pozemky neexistujú. Navrhuje napadnuté uznesenie zmeniť a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v plnom rozsahu zamietnuť, prípadne uznesenie zrušiť a vec zastaviť. Zároveň si priznali nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

10. Navrhovateľka sa vyjadrila k odvolaniu, že pokiaľ ide o splnenie podmienok na vydanie neodkladného opatrenia, tak z e-mailu z 03.03.2022 jasne vyplýva, že odporca má v úmysle obmedziť jej vstup aj ku skladu, keďže uvádza, že namontuje fyzickú zábranu otváranú na základe dohody. V najbližšej dobe jej chcel zabrániť zábranou parkovať vo vnútornom nádvorí bytového domu, kde navrhovateľka 15 rokov nerušene parkuje. Pokiaľ ide o právny status skladu, upriamuje pozornosť, že ide o sklad a nie o garáž. V bytovom dome nemajú žiadne pivnice, ani iné skladovacie priestory a tento slúži skutočne na účely uskladnenia vecí ako nevyhnutná súčasť bytov. Pokiaľ odporca poukazoval na iné možnosti parkovania, ide o návrhy úplne absurdné a ich cieľom je len zavádzať súd. Jedná sa o súkromné plochy a rozhodne nie je na nich ponúkané bezplatné parkovanie. Každá plocha má vlastný parkovací režim a tento režim je spojený s funkčným využitím budov, pri ktorých sa tieto plochy nachádzajú, teda slúži ich vlastníkom a nájomcom. Následne sa vyjadrila k jednotlivým ponúkaným parkovacím miestam. Bytový dom je nehnuteľnosť v centre mesta, kde nie sú žiadne dostupné parkovacie plochy na trvalé parkovanie vozidla. Podstatné ale je, že navrhovateľka a jej právna predchodkyňa byt kúpili s dvoma parkovacími

miestami, preto nevidí dôvod, prečo by mala pakovať na vzdialených súkromných plochách. Poukázala na vyhlášku č. 532/2002, ktorou sa vykonáva Stavebný zákon a ktorou sa ustanovujú podrobnosti o všeobecných technických požiadavkách na výstavbu, a konkrétne na § 44 tejto vyhlášky. Zmyslom tejto vyhlášky je reflektovať na aktuálne potreby vlastníkov bytov a na fakt, že užívanie motorového vozidla a jeho parkovanie je nevyhnutnou súčasťou vlastníctva bytu. Z uvedeného vyplýva, že každý byt musí mať v dispozícii minimálne jedno garážové stojisko, ktoré, pokiaľ nemôže byť priamo v bytovom dome, musí byť umiestnené mimo zastavaného pozemku, teda jedine na príľahlom pozemku. Teda parkovanie je funkčnou súčasťou každého bytového domu. Takisto, ak by nešlo o príľahlé pozemky, tak by sa nedala splniť ani požiadavka umiestnenia domového odpadu. V súčasnosti však požaduje od navrhovateľky nájomné za stojisko na odpadový kôš. Z vyhlášky tak vyplýva, že nevyhnutnou funkčnou súčasťou bytových domov sú parkovacie miesta a miesto na ukladanie odpadu. Týchto možností nemôže byť vlastník bytu zbavený, resp. nemôžu mu byť neumožnené. Pokiaľ odporca poukazuje na nevykonateľnosť, tento právny názor je nesprávny, nakoľko by navrhovateľku v prípade zmeny motorového vozidla obmedzovalo. Rozhodnutie by bolo nefunkčné. V návrhu ani netvrdila, že nadobudla spoluvlastnícky podiel k parcelám č. 216/1 a 216/10. Tvrdí, že ide o príľahlé pozemky, ku ktorým vzniklo zo zákona vecné bremeno a jeho rozsah bol ustálený nerušeným užívaním po dobu 15 rokov. Poukázala aj na záväzkovo-právny vzťah k príľahlým pozemkom a na jasnú dohodu o dvoch bezplatných parkovacích miestach a k tejto argumentačnej línii sa odporca vôbec nevyjadril. Jej právna predchodkyňa a právny predchodca odporcu pri prevode bytu č. X sa dohodli, že predávajúci prenecháva bezplatne v prospech vlastníka bytu č. X dve parkovacie miesta na pozemku parc.č. 216/1 (teraz parc.č. 216/1, 216/10 a 216/11), a to na mieste ním určenom. Prechod práv a povinností z tejto dohody na právnych nástupcov vyplýva zo zákona a po druhé zo samotnej zmluvy a faktického nerušeného užívania. Poukázala na § 5 ods. 6 a § 19 ods. 1 2 ZoVB, v zmysle ktorých na odporcu prešla zo zákona aj povinnosť strieť užívanie príľahlého pozemku na prechod peši a motorovým vozidlom a parkovanie dvoch motorových vozidiel. V zmysle článku II kúpnej zmluvy medzi Ing. B. C. a odporcom ako kupujúcim prevod povinností umožniť aj parkovanie tak prešiel na odporcu na základe tejto kúpnej zmluvy. Právo parkovať však vyplýva aj zo zmluvy so samotným odporcom, ktorá bola uzavretá konkludentne, čo je zrejmé práve z toho, že odporca túto dohodu od nadobudnutia príľahlých pozemkov v roku 2008 až do roku 2022 rešpektoval a navrhovateľke parkovanie umožňoval. Z článku IV bod 4 kúpnej zmluvy medzi Ing. B. C. a JUDr. M. W. vyplýva, že chceli odkúpiť od susedov parcelu, aby mohli na parkovacia plochu vstupovať zozadu, teda nie z pešej zóny. Pre tento prípad sa dohodli, že následne zriadia k príľahlým pozemkom a hlavne k novozískanej parcele vecné bremeno v prospech vlastníka bytu č. X, alebo Ing. C. predá JUDr. M. W. podiel na týchto parcelách. Prístup zozadu sa však zabezpečiť nepodarilo a následne Ing. B. C. potreboval kvôli hrozbe daňovej exekúcie previesť bytový dom aj s pozemkami na svojho syna a k tomuto prevodu za týchto okolností aj došlo. Aj táto dohoda o budúcej zmluve je jasným dôkazom toho, že o tomto pozemku sa vždy funkčne uvažovalo ako o parkovacích miestach pre všetkých obyvateľov bytového domu. Názor, že tým, že si strany v pozemku dojednali osobitne právo parkovať, znamená, že nejde o príľahlý pozemok, je absurdný, dokonca aj komentárová literatúra rieši situáciu, ak je k príľahlému pozemku zároveň dojednané aj záväzkové právo, a to so záverom, že vecné bremeno má v tomto prípade prednosť. K nemožnosti plnenia tvrdené odporcom v odvolaní poukázali na § 5 ods. 6 a § 19 ods. 2 ZoVB, podľa ktorého dochádza aj k prevodu záväzkových práv. Plnenie umožniť prechod a prejazd motorových vozidiel a parkovanie dvoch motorových vozidiel na parc.č. 216/1 a 216/10 nie je nemožným plnením, nakoľko nemožné plnenie je také, ktoré je objektívne neuskutočniteľné. K argumentácii o zmluve o budúcej zmluve takýmto dojednaním navrhovateľka ani neargumentovala a práva parkovať na jej základe sa ani nedomáhali. Pokiaľ odporca spochybňuje, že KN-C par.č. 216/1 a 216/10 sú príľahlé pozemky, tento záver z rozhodnutia Krajského súdu Nitra vôbec nevyplýva a rozhodne nie je argumentom a *contratio*. Navyše, odporca nepredložil toto súdne rozhodnutie a keďže nie je ani verejne dohľadateľné, nie je možné naň vôbec prihliadať. Právna doktrína a judikatúra sa jednoznačne zhoduje na tom, že status príľahlých pozemkov je stav faktický. Príľahlý pozemok je taký, ktorý tvorí so zastavaným pozemkom a s bytovým domom jeden funkčný celok a slúži na zabezpečenie dostatočne kvalitného užívania jednotlivých bytov. Uvedené nie je prvoplánovo viazané na evidenciu v katastri nehnuteľností, ale musí korešpondovať s konkrétnym faktickým stavom. V tejto súvislosti poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 17Co/131/2013, uznesenie Ústavného súdu SR sp.zn. II.ÚS 649/213. To, že predmetný pozemok nie je v zmluve o výkone správy, o ničom nesvedčí. Rovnako, že sa uvedené pozemky neriešili na schôdzi vlastníkov. Téma parkovania nebola nikdy predtým otvorená. Aj z nasledujúcich e-mailov odporcu vyplýva, že jeho úmysel je bezpodmienečne jej zabrániť v parkovaní, a to ako jedinej z vlastníkov a nájomníkov. O faktickom funkčnom prepojení bytov a nebytových priestorov s parkovacou plochou, teda príľahlými pozemkami, svedčia aj nájomné zmluvy,

ktoré predložil sám odporca, keď s každým bytom a nebytovým priestorom odporca totiž automaticky prenajal aj parkovacie miesto. Vo vzťahu k pozemkom vedľa bytových domov, ktoré patria mestám, možno snáď uviesť len to, že mestá samy iniciatívne na vlastné náklady spravujú a rekonštruujú príslušné parkovacie miesta a budujú nové vedľa bytových domov pre obyvateľov týchto bytových domov práve vzhľadom k tomu, že tieto parkovacie miesta sú v dnešnej dobe pre užívanie bytových domov nevyhnutné. Spevnená asfaltová oplotená plocha, ako inžinierska stavba, tvorí vnútorné nádvorie bytového domu a je teda príslušenstvom bytového domu. Príslušenstvo domu bolo na navrhovateľku prevedené a má na tejto spevnenej asfaltovej ploche spoluvlastnícky podiel vo výške 13844/9984. K tomu sa odporca vôbec nevyjadril. Navyše, príslušenstvo domu prechádza vždy na nového vlastníka bytu ex lege spolu s bytom, to je, ak by aj v zmluve nebolo zahrnuté. Z LV č. XXXX vyplýva, že posledná strana technickej dokumentácie k domu, ktorá bola prílohou pri prevode prvého bytu, je súčasťou katastrálneho vkladového konania č. V 4029/2006 a je súčasťou spisu. Na príslušných pozemkoch vzniká zo zákona zákonné vecné bremeno, ktoré sa pritom zmluvou o prevode vlastníctva bytu neprevádza, ale podľa § 23 ods. 5 ZoVB prechádza priamo na nadobúdateľa bytu (rozsudok Najvyššieho súdu SR 2Cdo 281/2005). Právna predchodkyňa navrhovateľky tak previedla byt aj s vecným bremenom. Parkovanie vlastníckmi a nájomcami na parcelách č. 216/1 a 216/10 nie je sporné a len potvrdzuje, že ide o funkčne nevyhnutný pozemok pre užívanie bytov a nebytových priestorov, ergo ide o príslušný pozemok. S parkovaním vo vnútornom dome nebol nikdy medzi vlastníckmi a nájomcami problém. Dokonca, práve v čase vydania neodkladného opatrenia, sa do bytu Ing. O. H. nasťahovala rodina s vlastným motorovým vozidlom, ktorá tam taktiež začala parkovať a s miestom tiež nie je problém. Odporca bráni v parkovaní len navrhovateľke. Tvrdenie odporcu, že navrhovateľka neosvedčila skutočnosť na vydanie neodkladného opatrenia, sú smiešne. Jeho tvrdenia o zásahu do jeho vlastníckeho práva sú všeobecné a vágne, nijako nich nekonkretizoval, ani nepreukázal. Navrhovateľka jednoznačne preukázala potrebu bezodkladne upraviť pomery, a to hrozbou úplného znemožnenia parkovania vo vnútornom dvore bytového domu, a to po 15 rokoch nerušeného bezplatného parkovania, nemožnosť parkovania na žiadnom inom mieste v okolí, neexistencia žiadnych práv odporcu, do ktorých malo byť vôbec zasiahnuté. Zároveň osvedčila, a dokonca má za to, že aj preukázala právo parkovať, ktoré bolo jasne dohodnuté pri kúpe bytu a viaže sa na každého vlastníka bytu č. X, ktoré sa realizuje na príslušných pozemkoch a má povahu zákonného vecného bremena podľa § 23 ZoVB, pozemky parc.č. 216/1 a 216/10 sú príslušnými pozemkami, pretože tvoria s bytovým domom jeden funkčný celok a slúžia na zabezpečenie dostatočne kvalitného užívania bytov a spevnené asfaltové nádvorie na príslušných pozemkoch je príslušenstvom domu. Povinnosť strieť parkovať dve motorové vozidlá prešlo na odporcu aj ako záväzkové právo, a to zo zákona podľa § 5 ods. 6 a § 19 ods. 2 ZoVB na základe kúpnej zmluvy s jeho predchodcom a na základe konkludentnej dohody odporcu s navrhovateľkou, ktorý ju nerušene nechal parkovať po dobu 15 rokov. V zmysle ZoVB je upraviť práva a povinnosti vlastníkov bytov tak, aby bol zabezpečený riadny výkon práv, ktoré súvisia s vlastníctvom bytu. Navrhuje napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdiť.

11. Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd podľa § 34 CSP po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 2, § 357 písm. d/, § 359 a § 362 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal napadnuté uznesenie v intenciách ustanovenia § 379 a § 380 CSP a uznesenie vo výroku I. potvrdil ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP a vo výroku II. a III. zmenil podľa § 388 CSP tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

12. V preskúmvanej veci sa navrhovateľka domáhala vydania neodkladného opatrenia, pričom neodkladnosť opatrenia preukázala listami odporcu zasielanými jej e-mailom, z ktorých vyplýva, že odporca mieni vybudovať zátarasu, aby navrhovateľke znemožnil parkovanie na sporných pozemkoch a umožní jej len prístup k nehnuteľnosti - skladu na KNC parc.č 216/8 v stanovených časoch. Navrhovateľka v konaní osvedčila, že od uzatvorenia kúpnej zmluvy jej právnej predchodkyne JUDr. W. M. v r. 2007 nerušene spolu s bytom č. X (ku ktorému nadobudla vlastníctvo v r. 2020 od svojej právnej predchodkyne) užívala i sporné parcely, a to parkovaním dvoch motorových vozidiel (čo bolo i predmetom kúpnej zmluvy z r. 2007) a prístupom ku skladu na KNC parc.č. 216/8 (uvedené bolo tiež predmetom kúpnej zmluvy z r. 2008). Odvolací súd, rovnako ako súd prvej inštancie má za to, že uvedeným navrhovateľka osvedčila nevyhnutnosť nariadenia neodkladného opatrenia, keď odporca sa náhle rozhodol zmeniť zaužívaný stav od r. 2007 argumentáciou, že sa jedná o jeho vlastníctvo a žiadnym spôsobom nereagoval na argumentáciu navrhovateľky, že sa jedná o príslušný pozemok k bytovému domu, v ktorom vlastní byt č. X. Navrhovateľka rovnako osvedčila (odporca to nerozporoval),

že na predmetných pozemkoch parkujú motorové vozidlá aj ostatní nájomníci bytov, že sporné pozemky priamo susedia s KNC parc.č. 216/2, na ktorom je postavený obytný dom, v ktorom sa nachádza byt v jej vlastníctve.

13. Pod pojmom príľahlý pozemok pre účely ZoVB vymedzenie v § 2 ods. 6 je významné zistenie, či sa jedná o pozemok, ktorý bol určený na spoločné užívanie, či mal od postavenia stavby slúžiť výlučne tomuto domu a jeho obyvateľom, či sa na ňom nachádzajú nejaké prístrešky, oplotenia a pod. Má sa pritom jednať o pozemok, ktorý susedí so zastavanou plochou pod domom, ale nie je to jediným kritériom. Rovnako predmetný pozemok často môže slúžiť na prístup do bytového domu, no tiež sa nemôže jednať o jediné kritérium. Zákonodarcu hodlal upraviť vzťah aj k pozemkom, ktoré sa postupom času od vzniku domu v dôsledku spôsobu užívania domu a jeho okolia, pôvodne nájomcami, neskôr vlastníckymi jednotlivých bytov, môžu považovať za príľahlé. Za príľahlý pozemok možno považovať len taký pozemok, ktorý patrí k obytnému domu, je určený na spoločné užívanie a slúži výlučne tomu domu. To či má/nemá vlastník bytu inú možnosť parkovania motorového vozidla je irelevantné. Tá skutočnosť, či tieto predpoklady boli aj v danom prípade naplnené, je otázkou dokazovania a hodnotenia dôkazov vo veci samej.

14. Vychádzajúc z vyššie uvedeného odvolací súd je toho názoru, že v danom prípade nebolo možné nariadené neodkladné opatrenia považovať za trvalú úpravu pomerov medzi stranami a z toho dôvodu nezaväzovať navrhovateľku na podanie žaloby vo veci samej. Navrhovateľka v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia len osvedčila predpoklady pre vydanie sporného neodkladného opatrenia, avšak náležite nepreukázala, že skutočne sa jedná o príľahlé pozemky k bytovému domu sup. č. XX, v ktorom je vlastníčkou bytu č. X, nakoľko ako už bolo konštatované predmetom dokazovania (okrem preukázania na mape, že sú to pozemky, ktoré susedia s pozemkom KNC parc.č. 216/2, na ktorom je postavený bytový dom) musí byť či sa sporné pozemky užívali s daným bytovým domom od vzniku domu (pôvodne nájomcami), pokiaľ poukazuje na kúpnu zmluvu z r. 2007, v ktorej malo byť dohodnuté bezplatné parkovanie, v tejto sa spomína KNC parc.č. 216/1 a navrhovateľka v danej veci odvodzuje svoje právo ku KNC parc.č. 216/1 a 216/10 bez toho, aby bližšie špecifikovala, či došlo k prečíslovaniu parcel a prípadne kedy k tomu malo dôjsť a pod.

15. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v bode II. zmenil tak, že zaviazal navrhovateľku podať žalobu vo veci samej v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto uznesenia v zmysle § 336 ods. 1 veta prvá CSP, keďže až náležitým dokazovaním bude možné rozhodnúť o uplatňovanom nároku navrhovateľky.

16. O trovách konania o nariadení neodkladného opatrenia, keďže sa jedná o konanie pred začatím konania vo veci samej, rozhodol s poukazom na § 396 ods. 2 CSP, aplikujú ustanovenie § 255 ods. 2 CSP a vyslovil, že žiadna zo sporových strán nemá právo na náhradu trov konania, keď každá z nich mala čiastočný úspech, a to navrhovateľka v časti nariadenia neodkladného opatrenia a odporca v časti uloženia povinnosti navrhovateľke podať žalobu vo veci samej.

17. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom 3:0.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)